

گزینہی «۳»: «مقصور» نادرست است، زیرا اسمی صحیح الآخر است.
گزینہی «۴»: حروف اصلی فعل «تمیّزت»، «م ی ز» است، بنابراین
«مضاعف» نادرست است.

۱۷۵- گزینہی «۱» (تملیل صرفی و نموی، عربی (۲)، ترکیبی)

تشریح گزینہی دیگر:
گزینہی «۲»: «فاعل» نادرست است، زیرا افعال مقاربه اسم و خبر
دارند، نه فاعل.

گزینہی «۳»: «مزید ثلاثی» نادرست است، چون مجرد است.
گزینہی «۴»: «مصدره: سفر» نادرست است، چون از باب مفاعله و از
مصدر «مُسافرة» است. هم چنین «ممنوع من الصرف» نادرست است،

۱۷۶- گزینہی «۴» (قواعد اسم، عربی سال چهارم، صفحہ ۶۴)

«الشّمس» اسم مؤنث مجازی است که در این جا فاعل فعل «تطلع»
واقع شده است، پس هیچ اجباری نیست که فعل حتماً مؤنث بیاید.
در سایر گزینہیها، فعل های «لیست، لتشرق و کی تُخبر» همگی واجب
التأیث هستند، یعنی اجباراً باید به صورت مؤنث بیایند، زیرا که
فاعلمان ضمیر مستتری است که به یک اسم مؤنث پیش از خود
برمی گردد.

۱۷۷- گزینہی «۴» (قواعد اسم، عربی سال چهارم، صفحہ ۱۷)

«الله» فاعل و «من» مفعول به و محلاً منصوب است.
تشریح گزینہی دیگر:
گزینہی «۱»: «مَن» فاعل و محلاً مرفوع است.
گزینہی «۲»: «مَن» فاعل و محلاً مرفوع است.
گزینہی «۳»: «مَن» فاعل و محلاً مرفوع است.

۱۷۸- گزینہی «۴» (قواعد اسم، عربی سال چهارم، ترکیبی)

در این گزینہ «المؤمن» مبتدا و «مَن» خبر است، دقت کنید که «مَن»
موصوف نیست و جمله ی «يُعلمُ...» که بعد از آن قرار گرفته است،
صله ی موصول است، نه جمله ی وصفیه.

تشریح گزینہی دیگر:
گزینہی «۱»: «عین» خبر و موصوف است. «جاریه» صفت آن است.
گزینہی «۲»: «مکان» خبر و موصوف است. «كنتُ أذهب» جمله ی
وصفیه برای آن است.
گزینہی «۳»: «صخرة» خبر و موصوف است. «نقدر» جمله ی وصفیه
برای آن است.

۱۷۹- گزینہی «۲» (انواع اعراب، عربی سال چهارم، صفحہ ۳۶)

صورت سؤال می گوید کدام گزینہ بیان می کند که وارد شدن در
رحمت، نتیجه ی ذکر است در گزینہی «۲»، «أذکرَن» فعل امر است و
«تدخلن» جواب طلب و مجزوم محلاً. ترجمه ی عبارت: ای دانش
آموزان! خدا را ذکر گوید تا در رحمتش وارد شوید!
در گزینہیهای دیگر، جواب طلب مجزوم نشده است، یعنی نون اعراب
از آخر فعل ها به اشتباه حذف نشده است: تدخلی، تدخلوا.

۱۸۰- گزینہی «۴» (منصوبات، عربی سال چهارم، صفحہ های ۵۳ و ۵۴)

در این گزینہ چهار نوع از مفاعیل وجود دارد:
ضمیر «ی» در ادعونی: مفعول به / «لیلاً»: مفعول فیه / «دعاء»: مفعول
مطلق / «تقرباً»: مفعول له
تشریح گزینہی دیگر:
گزینہی «۱»: «ک/ مریضاً»: مفعول به / «اليوم»: مفعول فیه
گزینہی «۲»: «هيبه/ الآخرین»: مفعول به / «ببعاً»: مفعول مطلق
گزینہی «۳»: ضمیر «نا» در تقوینا: مفعول به

عربی اختصاصی (داخل ۹۷)

۱۶۶- گزینہی «۴» (ترجمه، عربی (۳)، ترکیبی)

«نعم الإنسان»: (اسلوب مدح) خوب انسانی است / «الإنسان الذی»:
انسانی که... / «یکون صادقاً»: صادق باشد / «يلتزم»: ملتزم باشد /
«الصدق»: راستگویی / «الأمانة»: امانتداری
دقت کنید فعل باید به صورت فعل و اسم نیز به صورت اسم ترجمه
شود، پس «یکون صادقاً» به صورت «راستگو، صادق و...» نادرست
است.

۱۶۷- گزینہی «۳» (ترجمه، عربی سال چهارم، ترکیبی)

«يستيقظ»: (در این جا) بیدار می شوند / «بعض الناس»: برخی از مردم /
«قبیل»: (اسم مصغّر) کمی قبل از / «لآتهم»: زیرا آنان / «يُريدون»:
می خواهند / «أن يوصلوا»: که برسانند / «أيدھيم المقتدره»: داستان
توانمند خود / «الإكتفاء الذاتی»: خودکفایی

۱۶۸- گزینہی «۴» (ترجمه، عربی (۲)، ترکیبی)

«كُن كالتَّمَلُّه»: مانند مورچه باش (حذف سایر گزینہها) / «عندما»:
هنگامی که / «تجعل»: قرار می دهی / «أصبعك»: انگشتت / «لا تنتظر»:
منتظر نمی ماند / «تُغَيِّر»: تغییر می دهد / «طريقها»: راهش را

۱۶۹- گزینہی «۳» (ترجمه، عربی (۲) و (۳)، ترکیبی)

تشریح گزینہیهای دیگر:
گزینہی «۱»: «یک درخت هرگاه بر زمین بیفتد، همه مردم آن را
احساس می کنند» درست است.
گزینہی «۲»: «ولی هنگامی که جنگلی بزرگ رشد می کند، هیچ کس
آن را احساس نمی کند» درست است.
گزینہی «۴»: «دقت آن ها به افتادن، بیشتر است، پس مراقب باش!»
درست است.

۱۷۰- گزینہی «۲» (تصریب، عربی (۲) و (۳)، ترکیبی)

«صدقه بدهید»: تصدّقوا / «اگرچه»: لو / «با یک لبخند»: (نکره)
بیسماً / «تا محسوب شود»: لثَّحْسَب / «جزئی»: جزءاً / «خوبیهایتان»:
حسانتکم
دقت کنید که «صَدَقَ، يَصَدِّقُ» به معنای «باور کرد، باور می کند» و
«تَصَدَّقَ، يَتَصَدَّقُ» به معنای «صدقه داد، صدقه می دهد» است.

۱۷۱- گزینہی «۱» (تصریب، عربی (۲) و (۳)، ترکیبی)

«کاش می توانستم»: لیتنی كنت أستطيع، لیتنی كنت أقدر (حذف
گزینہهای ۲ و ۳) / «تحصیل خود را»: دراستی / «ادامه دهم»: آن اَدِيم /
«تا باشم»: لأكون / «مفیدتر»: أنفع (اسم تفضیل باید بیاید، نه اسم
فاعل: پس گزینہهای ۲ و ۴ حذف می شوند).

۱۷۲- گزینہی «۲» (اعراب گذاری، عربی (۲)، ترکیبی)

«تَوَاضَعُ» فعل امر است، زیرا به «أحِبُّ» که فعل امر است، معطوف
شده است، در حالی که «تَوَاضَعُ» یک اسم است.

۱۷۳- گزینہی «۱» (اعراب گذاری، عربی سال چهارم، صفحہ ۶۱)

حرکت گذاری کامل عبارت: «الحالُ وَصَفَ مَنْصُوبٌ يُذَكِّرُ لِبَيَانِ هَيْئَةِ
الفاعلِ أَوْ المفعولِ حينَ وَقوعِ الفعلِ يُسَمِّيانِ فِي هذِهِ الحالَةِ صاحِبَ
الحالِ!»

۱۷۴- گزینہی «۱» (تملیل صرفی و نموی، عربی (۳)، ترکیبی)

تشریح گزینہیهای دیگر:
گزینہی «۲»: «فصاحة» اسمی جامد است، نه مشتق.

۱۸۱- گزینهی «۲» (توابع، عربی (۳)، صفحه‌های ۷۸ تا ۸۳)

«کلّ» در این گزینه، در ابتدای جمله‌ی اسمیه آمده است و نقش مبتدا گرفته است، بنابراین برای تأکید نیامده است.
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: «کلّ» مؤکّد و از توابع است.
گزینه‌ی «۲»: «کلّ» مؤکّد و از توابع است.
گزینه‌ی «۳»: «الطَّلَاب» بعد از اسم اشاره آمده است؛ صفت و از توابع است.

۱۸۲- گزینهی «۳» (منصوبات، عربی سال چهارم، صفحه‌ی ۷۰)

در این گزینه، «أحدّ» در جمله‌ی قبل از «إلّا» مستثنی منه است که حذف نشده است.

۱۸۳- گزینهی «۱» (اسالیب جمله، عربی (۳)، صفحه‌ی ۱۳۱)

در این گزینه اسلوب تعجّب وجود دارد: «ها»: مبتدای جمله‌ی اسمیه، «أشدّ»: فعل تعجّب و «یوم»: متعجّب منه و مفعول به است.

۱۸۴- گزینهی «۳» (بلاغت، عربی (۳)، صفحه‌ی ۱۵۱)

در این گزینه دو تشبیه وجود دارد:
تشبیه «الرّق» به «سحر» / تشبیه «الغضب» به «سمّ»
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: یک تشبیه: «النّوم» به «سارق»
گزینه‌ی «۲»: یک تشبیه: «تبسّم المؤمن» به «صیّاد»
گزینه‌ی «۴»: یک تشبیه: «الجهل» به «مرض»

۱۸۵- گزینهی «۲» (بلاغت، عربی (۳)، صفحه‌ی ۱۶۱)

در این گزینه میان کلمات پایانی آهنگ یا سجع وجود ندارد.
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: میان کلمات «الإنسان / اللّسان» سجع موجود است.
گزینه‌ی «۳»: میان کلمات «أخاک / جفاک» سجع موجود است.
گزینه‌ی «۴»: میان کلمات «الکوثر / الأبتّر» سجع موجود است.